

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 4/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., K., zastúpenej advokátkou JUDr. D. T., K., ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžf 62/2011 z 22. augusta 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. novembra 2012 doručená sťažnosť spoločnosti T., s. r. o., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 ústavy rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Sžf/62/2011 z 22. augusta 2012, a žiada vydať tento nález:

„Právo sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1, 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd bolo rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžf/62/2011 zo dňa 22. 08. 2012 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžf/62/2011 zo dňa 22. 08. 2012 a vracia mu vec na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy tohto konania vo výške 269,58 € na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ako vyplynulo z podanej sťažnosti a jej príloh, sťažovateľ sa ako žalobca domáhal pôvodne proti Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, neskôr proti Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) v konaní pred Krajským súdom v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) vedenom pod sp. zn. 6 S 122/2009 preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 9964/2009-1410 zo 17. júna 2009, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Colného úradu K. (ďalej len „colný úrad“) č. 766/2009-5631 z 2. januára 2009 a zamietol odvolanie sťažovateľa. Colný úrad rozhodnutím č. 766/2009-5631 z 2. januára 2009 rozhodol podľa § 435 ods. 1 zákona č. 238/2001 Z. z. colný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „colný zákon“) o prepadnutí veci – vibračného lisu na výrobu terakotovej dlažby L. (ďalej len „vibračný lis“) – v prospech štátu. Podľa tohto ustanovenia ak vlastník veci alebo osoba, u ktorej sa zaistený tovar alebo vec v čase zaistenia nachádza, v lehote podľa § 434 ods. 3 colného zákona neodstráni pochybnosti alebo dôvody, ktoré viedli k zaisteniu tovaru alebo veci podľa § 434 ods. 1 písm. a), d) – f) colného zákona, colný úrad vydá rozhodnutie o prepadnutí alebo zhabaní tovaru alebo veci v prospech štátu, ak takéto opatrenie nemožno uložiť v konaní o colnom priestupku alebo v konaní o colnom delikte. Colný úrad mal za preukázané,

že na vibračnom lise viazne colný dlh vo výške 96 121,52 € vymeraný rozhodnutím colného úradu č. 1307/2002/KE-M z 20. novembra 2002, ako aj to, že sťažovateľ si k vibračnému lisu v roku 2007 úspešne uplatnil vlastnícke právo.

Sťažovateľ podal proti rozhodnutiu colného úradu o prepadnutí vibračného lisu odvolanie. Poukázal na to, že dovozcom vibračného lisu bola spoločnosť K., s. r. o., ktorá jediná sa mohla dopustiť porušenia colného zákona, za ktoré jej mohla byť uložená sankcia (sťažovateľ nebol nikdy uznaný vinným zo spáchania colného deliktu). Keďže spoločnosť K., s. r. o., vstúpila 3. augusta 1998 do konkurzu, mal si colný úrad uplatniť svoju pohľadávku v konkurznom konaní a ak tak neurobil, pohľadávka zanikla a aj v prípade, ak by nezanikla, nárok na jej vymáhanie by bol premlčaný. Navyše, podľa názoru sťažovateľa colný úrad rozhodol podľa colného zákona, ktorý bol v čase jeho rozhodovania zrušený zákonom č. 199/2004 Z. z. colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „nový colný zákon“), a v zmysle nového colného zákona je možné uložiť prepadnutie tovaru alebo veci len fyzickej osobe (sťažovateľ je právnická osoba). Poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sž-o-KS 63/04 z 28. februára 2008, ako aj ustanovenie § 76 ods. 1 colného zákona, z ktorých vyplýva, že tam uvedené lehoty uplynuli, v konaní nie je možné pokračovať, a preto je nutné ho zastaviť.

Žalovaný potvrdenie rozhodnutia colného úradu rozhodnutím č. 9964/2009-1410 zo 17. júna 2009 odôvodnil tým, že colný úrad správne aplikoval na vec colný zákon z roku 2001, pretože konanie o zaistení tovaru bolo začaté za jeho účinnosti, dôvody zaistenia tovaru pretrvali až do vydania rozhodnutia colného úradu a takýto jeho postup zodpovedá prechodnému ustanoveniu § 91 ods. 1 nového colného zákona. Skutočnosť, že vibračný lis je stále pod colným dohľadom, je daná tým, že nezaplatením dovozných platieb nedošlo k zmene zahraničného tovaru na tovar so statusom slovenského tovaru a dôvody zaistenia uvedené v § 434 ods. 1 písm. a) a e) colného zákona trvajú naďalej bez ohľadu na to, kto je jeho vlastníkom. Dovozné platby neboli zaplatené ani sťažovateľom. Konanie o prepadnutie tovaru v prospech štátu nesúvisí s konaním vo veci porušenia colných predpisov; prepadnutie tovaru v prospech štátu podľa § 435 ods. 1 colného zákona sa viaže na inštitút zaistenia tovaru a neodstránenie pochybnosti alebo dôvodov, ktoré viedli k zaisteniu. Pokiaľ sťažovateľ poukazoval na rozhodnutia najvyššieho súdu, žalovaný

v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v tomto konaní neboli vydané žiadne rozhodnutia najvyššieho súdu, ktorými by bol viazaný.

Sťažovateľ svoju žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 9964/2009-1410 zo 17. júna 2009 odôvodnil tým, že clo bolo vymerané ešte v roku 1992 spoločnosti K., s. r. o., ako pôvodnému vlastníkovi tovaru, colný úrad začal proti tejto spoločnosti aj výkon rozhodnutia na základe výkazu nedoplatkov zo 14. marca 1996 postupom podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, pričom však táto norma umožňuje výkon rozhodnutia najneskôr do 3 rokov po uplynutí lehoty na splnenie uloženej povinnosti. Ide o lehotu prekluzívnu a po jej uplynutí (ak nedošlo k vymoženiu) došlo k zániku práva colného úradu vymáhať colný nedoplatok, čo potvrdil aj najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 7 SŽ 142/2001 zo 7. novembra 2001. Výkazom nedoplatkov bol vibračný lis prepustený do voľného obehu. Napriek tomu colný úrad rozhodnutím č. 1307/2002/KE-M z 20. novembra 2002 rozhodol znova o vymeraní colného dlhu spoločnosti F., s. r. o., avšak medzi vecami, na ktoré bol vymeraný, sa už vibračný lis nenachádzal. Na tento vibračný lis, ktorý nadobudol do vlastníctva sťažovateľa na základe kúpnej zmluvy zaplatením kúpnej ceny 19. januára 2001, na tovar vo vlastníctve sťažovateľa už clo nebolo vymerané a vibračný lis nebol uvedený ani v rozhodnutí colného úradu o zaistení veci (č. 1486/2002 z 20. augusta 2002). Sťažovateľ nebol nikdy vyzvaný na zaplatenie colného dlhu, nebola mu nikdy colným úradom uložená povinnosť colný dlh zaplatiť, nemal čo plniť a nebol povinný odstraňovať ani pochybnosti vedúce k zaisteniu vibračného lisu. Vibračný lis bol prepustený do voľného obehu 14. marca 1996 a pokiaľ colný úrad vydal 17. mája 2001 oznámenie o oprave chyby v písaní, ktorým tovar vylúčil z režimu voľného obehu, postupoval nezákonne, pretože nešlo o omyl v písaní, ktorý takto možno opraviť, ale o nezákonnú zmenu rozhodnutia. Pretože tovar bol prepustený do režimu voľného obehu, právny predchodca sťažovateľa sa nestal colným dlžníkom, a preto ním nemôže byť ani sťažovateľ. Sťažovateľ v žalobe zopakoval aj svoje tvrdenia uvedené v odvolaní proti rozhodnutiu colného úradu o následkoch vyhlásenia konkurzu na spoločnosť K., s. r. o.

Krajský súd rozsudkom č. k. 6 S 122/2009-166 z 22. septembra 2011 žalobu sťažovateľa zamietol a náhradu trov konania žalobcovi nepriznal. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného mal preukázané, že vibračný lis bol popri iných veciach

zaistený v súlade s § 434 ods. 1 písm. a), e) colného zákona právoplatným rozhodnutím colného úradu č. 1486/2002 z 20. augusta 2002. Tovar, ktorý bol právoplatne zaistený, podlieha právnej možnosti postupu podľa § 435 ods. 1 colného zákona bez ohľadu na vlastnícke práva k nemu. Zmena v osobe vlastníka tovaru neprepusteného do režimu voľného obehu, nemá právny význam pre postup colných orgánov. To, že vibračný lis nebol prepustený do režimu voľného obehu, konštatoval najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 2 SŽ-o-KS 92/2004 z 15. februára 2006 vo veci žalobcu spoločnosti F., s. r. o., K., proti žalovanému Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky. V rovnakom rozsudku najvyšší súd uviedol i to, že rozhodnutiu žalovaného o vymeraní colného dlhu spoločnosti F., s. r. o., K., nebránila prekážka res iudicata. Pokiaľ najvyšší súd v rozsudkoch sp. zn. 7 SŽ 142/01 a sp. zn. 7 SŽ 67/02 konštatoval, že spoločnosť F., s. r. o., K., nie je colným dlžníkom a nie je ani právnym nástupcom spoločnosti K., s. r. o., krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia v týchto veciach, t. j. vo veci vymerania colného dlhu F., s. r. o., sú vydané v samostatných konaniach, ktorých predmet nie je totožný s konaním a rozhodnutím colných orgánov vo veci vymerania colného dlhu spoločnosti K., s. r. o. K preklúzii nároku vymáhať clo nedošlo. S ohľadom na obsah rozhodnutí správnych orgánov nachádzajúcich sa v administratívnom spise za irelevantnú považoval krajský súd námietku sťažovateľa, podľa ktorej rozhodnutie o zaistení tovaru z 20. augusta 2002 obsahuje iné označenie zaisteného tovaru, než rozhodnutie o jeho prepadnutí v prospech štátu. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé aj to, že výzva colného úradu zo 4. júna 2008 sťažovateľovi obsahuje aj konštatovanie, podľa ktorého colný úrad vydá sťažovateľovi tovar za predpokladu, že do 15 dní od jej doručenia za tovar uhradí colný dlh vo výške 96 121,52 €. Sťažovateľ bol teda na úhradu colného dlhu pred vydaním rozhodnutia o prepadnutí tovaru vyzvaný. Krajský súd ďalej uviedol, že spoločnosť K., s. r. o., nebola pôvodným vlastníkom vibračného lisu, bola iba deklarantom v colnom konaní a tovar bol vo vlastníctve talianskej spoločnosti. Colný dlh viazne na tovare, a preto colný úrad bol oprávnený domáhať sa jeho zaplatenia aj od vlastníka tovaru F., s. r. o., a následne aj od sťažovateľa. Tovar má stále štatút zahraničného tovaru, ktorý bráni z právneho hľadiska jeho používaniu a nakladaniu s ním. Podľa § 397 ods. 7 písm. c) colného zákona dlžníkom je aj osoba, ktorá získala alebo držala tovar podľa odseku 6 a vedela alebo mala vedieť v čase nadobudnutia alebo prijatia tovaru, že bol odňatý spod colného dohľadu.

Za tovar, ktorý sťažovateľ nadobudol do vlastníctva, nebola dosiaľ v súlade s colnými predpismi uhradená dovozná platba, išlo o tovar so zahraničným statusom, jeho vlastníctvo bolo nadobudnuté v rozpore s právnymi predpismi. Prepojenie osôb L. P. a V. K. a spoločnosti T., s. r. o. (V. K. ako jej splnomocnený zástupca), nasvedčujú tomu, že im musela byť jasná skutočnosť, že tovar bol pod colným dohľadom a viazol na ňom colný dlh.

Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ 8. novembra 2011 odvolanie. Navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že sa zrušuje rozhodnutie žalovaného č. 9964/2009-1410 zo 17. júna 2009 a rozhodnutie colného úradu č. 766/2009-5631 z 2. januára 2009 a vec sa vracia na ďalšie konanie.

Najvyšší súd o podanom odvolaní rozhodol rozsudkom sp. zn. 2 Sžf 62/2011 z 22. augusta 2012 tak, že rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozsudok krajského súdu č. k. 6 S 122/2009-166 z 22. septembra 2011 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžf 62/2011 z 22. augusta 2012 nadobudol právoplatnosť 27. septembra 2012.

Porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 ústavy rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžf 62/2011 z 22. augusta 2012 sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu odôvodnil tým, že mu v konaní pred najvyšším súdom bola odňatá možnosť konať pred ním, jeho rozhodnutie považuje sťažovateľ za arbitrárne a svojvoľné. Najvyšší súd sa nevysporiadal s jednotlivými argumentmi sťažovateľa uvedenými v jeho odvolaní a potvrdil správnosť a zákonnosť rozhodnutia žalovaného napriek tomu, že bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože na vydanie rozhodnutia o prepadnutí vecí v prospech štátu neboli splnené zákonné podmienky. Tým došlo k porušeniu všetkých sťažovateľom označených základných práv, najmä bol sťažovateľ zbavený majetku bez splnenia zákonných podmienok. Najvyšší súd sa najmä nevysporiadal s odvolacou námietkou sťažovateľa, podľa ktorej sa rozhodnutie o zaistení a rozhodnutie o prepadnutí vecí týkajú dvoch rôznych vecí, a námietkou, že rozhodnutie o zaistení nebolo sťažovateľovi nikdy doručené. Odvolací súd svojím rozhodnutím poprel zmysel ustanovenia § 434 ods. 3 a § 435

ods. 1 colného zákona, neposkytol ochranu porušeným právam sťažovateľa napriek tomu, že nikdy nebolo vydané platné a účinné rozhodnutie o zaistení veci ako podmienka rozhodnutia o prepadnutí veci v prospech štátu. Rozhodnutie najvyššieho súdu považuje sťažovateľ za nedostatočne odôvodnené – vyčíta najvyššiemu súdu, že nereagoval na jeho argumentáciu týkajúcu sa samotnej oprávnenosti vymáhania colného dlhu a duplicity colného dlhu. Najvyšší súd navyše rozhodol odlišne, ako vo svojich skorších rozhodnutiach týkajúcich sa rovnakého colného dlhu, čím bol porušený princíp predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. K odňatiu možnosti sťažovateľovi konať pred súdom došlo tým, že rozhodnutie najvyššieho súdu je nedostatočne odôvodnené.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 50/05 a IV. ÚS 288/05).

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podstatou sťažnosti sťažovateľa na porušenie týchto jeho základných práv rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžf 62/2011 z 22. augusta 2012 je tvrdenie, podľa ktorého najvyšší súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, najmä z dôvodu, že nereagoval na všetky odvolacie argumenty sťažovateľa, svojím výkladom dotknutých ustanovení colného zákona (najmä § 434 ods. 3 a § 435 ods. 1) poprel ich účel a zmysel, pretože na vydanie rozhodnutia o prepadnutí vibračného lisu vo vlastníctve sťažovateľa v prospech štátu neboli splnené zákonné podmienky.

Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Najvyšší súd rozsudok sp. zn. 2 Sžf 62/2011 z 22. augusta 2012 odôvodnil takto:

„Podľa § 435 ods. 1 colného zákona, ak vlastník tovaru alebo veci alebo osoba, u ktorej sa zaistený tovar alebo vec v čase zaistenia nachádzali, v lehote podľa § 434 ods. 3 neodstráni pochybnosti alebo dôvody, ktoré viedli k zaisteniu tovaru alebo veci podľa § 434 ods. 1 písm. a), d) až f), colný úrad vydá rozhodnutie o prepadnutí alebo zhabaní tovaru alebo veci v prospech štátu, ak takéto opatrenie nemožno uložiť v konaní o colnom priestupku alebo v konaní o colnom delikte. Proti tomuto rozhodnutiu sa možno odvolať.

Podľa § 245 ods. 1 OSP, pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúvanie určený osobitný postup.

Odvolaací súd sa stotožnil s preskúvaným rozhodnutím krajského súdu v celom rozsahu a na jeho doplnenie považuje za potrebné uviesť len toľko, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného, ktorým rozhodol o prepadnutí zaisteného tovaru v prospech štátu, ktorý bol zaistený z dôvodu, že nezaplatením príslušných dovozných platieb a neprepustením tovaru do colného režimu voľný obeh nedošlo k zmene statusu zahraničného tovaru na status slovenského tovaru a súčasne platby colného dlhu, ktoré mali byť vykonané, sa v stanovenej lehote neposkytli.

Z § 435 ods. 1 colného zákona vyplýva, že ak sa dôvody, ktoré viedli k zaisteniu v lehote 15 dní neodstránia, colný úrad musí vydať rozhodnutie o prepadnutí lebo zhabaní tovaru alebo vec v prospech štátu. Zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že dôvody zaistenia tovaru v čase vydania predmetného rozhodnutia naďalej trvali bez ohľadu na skutočnosť, kto bol vlastníkom tovaru.

Žalobca nepredložil jediný dôkaz, ktorý by preukazoval, že dôvody zaistenia tovaru pominuli. Jeho argumenty uvádzané v žalobe ako aj v odvolaní, sa týkali spochybňovania dôvodov zaistenia tovaru, ktoré však v tomto konaní nebolo možné preskúmať, nakoľko tovar bol zaistený na základe právoplatného rozhodnutia, ktoré bolo možné preskúmať v samostatnom konaní.

Podľa § 245 ods. 1 OSP síce môže súd posúdiť i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné, avšak len v tom prípade, ak nie je na jeho preskúvanie určený osobitný postup.

V danom prípade bolo rozhodnutie no zaistení tovaru predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 2 S 19/2003, a preto v tomto konaní už nie je možné opätovne skúmať zákonnosť rozhodnutia o zaistení tovaru. Toto je právoplatné a pre všetkých záväzné.

Napriek týmto skutočnostiam krajský súd nad rámec svojich povinností sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, poukázal na rozhodnutia najvyššieho súdu

vo veciach, ktoré síce s predmetnou vecou súviseli, ale opätovne sa týkali skutočností, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutia o zaistení tovaru, t. j. skutočností iných, než sú tie, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie zákonnosti rozhodnutia o zhabaní veci.

Tvrdenie žalobcu, že rozhodnutie o zaistení predmetného tovaru je voči nemu nevykonateľné, nakoľko nebol účastníkom konania, nemá oporu v spisovom materiáli ani v colnom zákone, nakoľko toto rozhodnutie sa týka predmetného tovaru a žalobca, ako jeho vlastník bol zákonným spôsobom vyzvaný na odstránenie dôvodov, pre ktoré bol tovar zaistený – zaplatenie colného dlhu.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že v súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu.

Preto, ak krajský súd dospel k právnenému záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav veci a vysporiadal sa s relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosť, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutia krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.“

Ústavný súd s poukazom na obsah citovaného odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu dospel vo vzťahu k tvrdeniam sťažovateľa, že najvyšší súd dostatočne neodôvodnil svoje rozhodnutie, k záveru, že táto argumentácia v sťažnosti sťažovateľa neobstojí. Najvyšší súd dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky pre vec relevantné otázky

nastolené sťažovateľom, vysvetlil, z akého dôvodu považuje prvostupňový rozsudok krajského súdu za vecne správny a z akého dôvodu odvolacie tvrdenia sťažovateľa neobstoja.

Sťažovateľ vo svojom odvolaní uplatnil viacero argumentov, avšak tieto je v podstate možné zhrnúť tak, že jednak namietal postup predchádzajúci vydaniu rozhodnutia colného úradu o zaistení tovaru, jeho obsah a spôsob jeho doručovania a jednak tvrdil, že rozhodnutím o zaistení bol zaistený iný tovar, než ktorého sa týka rozhodnutie o prepadnutí veci v prospech štátu.

V prípade postupu odvolacieho súdu podľa § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) je potrebné posudzovať aj povinnosť všeobecného súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v kontexte rozhodnutí súdov oboch stupňov (rozhodnutie odvolacieho súdu odkazuje na dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorými sa odvolací súd bez akýchkoľvek výhrad, t. j. v celom rozsahu, stotožňuje).

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí vysvetlil, z akého dôvodu sa nemohli všeobecné súdy vo veci sťažovateľa zaoberať jeho námietkami proti rozhodnutiu o zaistení veci a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a vysvetlil i účinky jeho právoplatnosti. Najvyšší súd totiž uviedol, že argumenty uvádzané v žalobe, ako aj v odvolaní týkajúce sa *„spochybňovania dôvodov zaistenia tovaru“* v konaní pred správnymi súdmi v zmysle § 245 ods. 1 OSP *„nebolo možné preskúmať, nakoľko tovar bol zaistený na základe právoplatného rozhodnutia, ktoré bolo možné preskúmať v samostatnom konaní“*. Pokiaľ ide o tvrdenie sťažovateľa, že rozhodnutie o zaistení predmetného tovaru je voči nemu nevykonateľné, keďže nebol účastníkom konania, najvyšší súd uviedol, že toto tvrdenie *„nemá oporu v spisovom materiáli ani v colnom zákone, nakoľko toto rozhodnutie sa týka predmetného tovaru a žalobca, ako jeho vlastník bol zákonným spôsobom vyzvaný na odstránenie dôvodov, pre ktoré bol tovar zaistený – zaplatenie colného dlhu“*. Vo vzťahu k tvrdeniu sťažovateľa o tom, že vibračný lis, ktorý bol predmetom rozhodnutia o prepadnutí veci v prospech štátu, nebol predmetom zaistenia, všeobecné súdy uviedli,

že toto tvrdenie neobstojí s ohľadom na obsah administratívneho spisu (ako na to poukázal už krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd).

Najvyšší súd teda neponechal bez povšimnutia odvolacie argumenty sťažovateľa, ktoré majú pre vec podstatný význam. Odôvodnenie jeho rozhodnutia preto spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce zo základného práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia.

Sťažovateľ však ďalej tvrdil, že k porušeniu ním označených základných práv došlo rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2 Sžf 62/2011 z 22. augusta 2012 aj z dôvodu, že najvyšší súd svojím výkladom dotknutých ustanovení colného zákona (najmä § 434 ods. 3 a § 435 ods. 1) poprel ich účel a zmysel, keďže na vydanie rozhodnutia o prepadnutí vibračného lisu vo vlastníctve sťažovateľa v prospech štátu neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 435 ods. 1 colného zákona ak vlastník tovaru alebo veci alebo osoba, u ktorej sa zaistený tovar alebo vec v čase zaistenia nachádzali, v lehote podľa § 434 ods. 3 neodstráni pochybnosti alebo dôvody, ktoré viedli k zaisteniu tovaru alebo veci podľa § 434 ods. 1 písm. a), d) až f), colný úrad vydá rozhodnutie o prepadnutí alebo zhabaní tovaru alebo veci v prospech štátu, ak takéto opatrenie nemožno uložiť v konaní o colnom priestupku alebo v konaní o colnom delikte. Proti tomuto rozhodnutiu sa možno odvolať.

Ako vyplýva z rozhodnutí všeobecných súdov, tieto vychádzali z preukázanej skutočnosti, že vibračný lis bol popri iných veciach zaistený podľa § 434 ods. 1 písm. a) a e) colného zákona právoplatným rozhodnutím colného úradu č. 1486/2002 z 20. augusta 2002 a tovar má stále štatút zahraničného tovaru, pričom zdôraznili, že zmena v osobe vlastníka tovaru neprepusteného do režimu voľného obehu nemá právny význam pre postup colných orgánov a colný dlh viazne na tovare. Preukázaná bola aj skutočnosť, že za tovar, ktorý sťažovateľ nadobudol do vlastníctva, nebola dosiaľ v súlade s colnými predpismi uhradená dovozná platba, z čoho vyplýva, že *„dôvody zaistenia tovaru v čase vydania rozhodnutia o jeho prepadnutí naďalej trvali bez ohľadu na skutočnosť, kto bol vlastníkom tovaru“*.

Z uvedeného vyplýva, že vibračný lis bol zaistený právoplatným rozhodnutím colného úradu o jeho zaistení a zaistenie trvalo aj v čase vydania rozhodnutia o jeho prepadnutí v prospech štátu. Sťažovateľ pritom mohol v lehote podľa § 434 ods. 3 colného zákona odstrániť dôvody, ktoré viedli k jeho zaisteniu, avšak neurobil tak a dovozné platby neuhradil.

Ústavný súd sa stotožňuje so záverom najvyššieho súdu, podľa ktorého v správnom súdnictve nebolo možné preskúmať zákonnosť samotného rozhodnutia o zaistení tovaru a postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal (tieto otázky nemohol posudzovať ani ústavný súd), a preto neostalo správnym súdom iné, než z neho vychádzať (§ 245 ods. 1 OSP). Keďže dôvody zaistenia trvali aj v čase vydania rozhodnutia o prepadnutí veci, postup colného úradu a posúdenie splnenia podmienok ustanovených v § 435 ods. 1 colného zákona nemožno označiť za taký, ktorý by bol v rozpore so zmyslom a účelom tohto ustanovenia.

Pretože ústavný súd nepovažoval právny názor najvyššieho súdu, ktorým odôvodnil potvrdenie rozsudku krajského súdu, za arbitrárny, svojvoľný a jeho rozhodnutie za také, ktoré by bolo založené na takom výklade ustanovení colného zákona, ktorý by popieral ich účel a zmysel, ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením práv sťažovateľa a postupom najvyššieho súdu pri rozhodovaní o odvolaní sťažovateľa. Z tohto dôvodu sťažnosť sťažovateľa odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť.

Z rovnakého dôvodu ústavný súd konštatuje, že napadnutým rozhodnutím dovolacieho súdu nedošlo k porušeniu sťažovateľovho základného práva na vlastníctvo. Pokiaľ k zbaveniu vlastníctva sťažovateľa k vibračnému lisu došlo postupom súladným s ustanoveniami colného zákona, nemohlo ním dôjsť ani k porušeniu základného práva sťažovateľa na vlastníctvo.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2013